

РЕШЕНИЕ

№ 2648

гр. София, 22.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав**, в публично заседание на 10.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Румяна Лилова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **10929** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 107, ал. 1, т. 3 от Закона за държавния служител (ЗДСл) и чл. 104, ал. 1 ЗДСл.

Образувано е по жалба с вх. № 29337 от 11.11.2013 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от М. А. С., с ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „В”, ап. 40 и съдебен адрес в [населено място], [улица], ет. 5, офис 502, срещу Заповед № ЧР 32-1-2 от 25.09.2013 г., издадена от председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси” (ДА „Д.”), с която на С., като директор на Териториална дирекция „Държавен резерв” (ТД „ДР”) – [населено място] към Главна дирекция „Държавни резерви, военновременни и задължителни запаси” („ДРВВЗЗ”) при ДА „Д.”, с ранг III младши, е наложено дисциплинарно наказание „уволнение”. Оспорващият моли отмяната на оспорената заповед, иска възстановяване на заеманата до уволнението длъжност и поправка на основанията за прекратяване на служебното му правоотношение в служебната му книжка, както и присъждане на обезщетение.

Недоволен от заповедта, С. я оспорва с доводи за нейната незаконосъобразност. Твърди, че добросъвестно е изпълнявал служебните си задължения и с поведението си не е нарушил морални норми и етичните правила за поведение, установени в Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация (КПСДА). Оспорва, че описаните в спорната заповед нарушения представляват тежки дисциплинарни такива. Наред с горното поддържа, че дисциплинарна наказващият орган не е съобразил

дадените от него обяснения и представените в хода на дисциплинарната процедура доказателства. Обръща внимание, че лошите метеорологични условия представляват форсмажорни обстоятелства, които изключват виновно поведение. Оспорва: 1. даването на указания до негова подчинена да антидатира документ, който той впоследствие е подписал; 2. че е извършил нарушение със сключването на граждански договори за почистване на административната сграда, доколкото е налице съгласие за това от горестоящите органи; 3. че е извършил нарушение с неиздаването на акт за установяване на административно нарушение на В. „Вола” – [населено място]; 4. че е извършил нарушение прочитайки на глас дадените от ПИ. обяснения в хода на образувано срещу нея дисциплинарно производство, с което според ответника С. създал повод за конфликти, отнасял се грубо и невъздържано с подчинените си, като дадените от него обяснения по този случай не са взети предвид. Твърди, че така описаните в заповедта нарушения не биха могли да се квалифицират като неизпълнение на служебни задължения и нарушение на правилата на КПСДА и Етичните правила на служителите в ДА „Д.” – нито едно от тях не може да бъде определено като тежко дисциплинарно нарушение, недобросъвестност, неизпълнение на законосъобразните актове и заповеди на по – горестоящите органи и държавни служители, уронване престижа на държавната служба и поведение, което не съответства на КПСДА. Релевира довод за допуснати от ответника нарушения на административнопроизводствените правила, които на самостоятелно основание правят оспорения акт незаконосъобразен – С. не е запознат със становището на дисциплинарния съвет и към заповедта не са приложени доказателствата, които потвърждават извършеното нарушение. Предвид изложеното, оспорващият моли отмяната на оспорената заповед като незаконосъобразна, осъждането на ДА „Д.” – С. да му заплати обезщетение за времето, през което не е бил на служба поради уволнението, считано от датата на уволнението, да бъде възстановен на предишната му служба, да бъде поправено основанието за прекратяване на служебното му правоотношение в служебната му книжка, както и присъждането на обезщетение.

В съдебните заседания оспорващият се явява лично и се представлява от редовно упълномощени адвокати, които от негово име поддържат жалбата. По същество молят да бъде уважена. Претендират присъждането на С. на направените по делото разноски.

Ответникът председателят на ДА „Д.”, чрез редовно упълномощения юрисконсулт З., оспорва жалбата. По същество моли нейното отхвърляне.

С. градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството и не дава заключение по предявеното оспорване.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата срещу заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение” е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 124, ал. 1 ЗДСл (вж. доказателства на л. 148) и от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването. Предвид това следва да бъде разгледана от съда досежно нейната основателност.

Направеното от оспорващия искане за възстановяване на заеманата от него преди уволнението длъжност е процесуално недопустимо. Това искане следва да бъде оставено без разглеждане, а производството по делото следва да бъде прекратено в тази част. Съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 1 ЗДСл при отменяне на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение от органа по назначаването или от съда

държавният служител се възстановява на предишната длъжност, ако се яви в съответната администрация в двуседмичен срок от влизането в сила на административния акт или на съдебното решение. Следователно, правото на С. да иска възстановяване на заеманата длъжност е последица от евентуалната отмяна на оспорената заповед и настъпва при осъществяване на предвидените в ЗДСл предпоставки. Тъй като адресат на искането за възстановяване е административният орган, а не съдът, то не може да бъде разгледано в настоящото производство.

Предявеният иск за заплащане на обезщетение за времето, през което С. не е бил на служба поради прекратяването, считано от датата на уволнението, следва да бъде отделен от настоящото производство и да се докладва на председателя на Административен съд София – град за образуване на отделно съдебно производство по него, на основание чл. 206, ал. 1 АПК, като за целта се изготви служебно заверен препис от жалбата на М. А. С..

Административен съд София - град, Първо отделение, 21 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № 12-1-212 от 16.10.2012 г. (л. 163) М. С. е бил преназначен на длъжност директор на ТД „ДР” – [населено място], считано от 16.10.2012 г.

С писмо – покана изх. № 2625 от 19.08.2013 г. (л. 57, 58) председателят на ДА „Д.”, на основание чл. 93, ал. 1 ЗДСл, е изискал от С. писмени обяснения във връзка с извършената от 08.07.2013 г. до 11.07.2013 г. проверка по сигнал с вх. № 2625 от 17.04.2013 г., при която било установено неупражняване от страна на С. на възложените му с длъжностната характеристика дейности по ръководство, организация и контрол върху цялостната дейност на ТД. Зададени са му конкретни въпроси за отговор. Даден му е срок до 12,00 ч. на 23.08.2013 г. за депозиране на обясненията, а на 26.08.2013 г., в 14,00 ч. е поканен да се яви в сградата на ДА „ДРВЗЗ” за изслушване.

С Обяснения, регистрирани по вх. № 1362 от 22.08.2013 г. (л. 59 - 64), адресирани до председателя на ДА „Д.”, С. е дал подробен отговор на поставените му въпроси. Приложил е документи, описани по всяка точка от обясненията. Съобразно връчената му покана, на 26.08.2013 г. се е явил и е бил изслушан от ответника по въпросите, поставени му с писмо изх. № 2625 от 19.08.2013 г. (вж. протокол на л. 65).

Със Заповед № РД – 10- 289 от 26.08.2013 г. (л.11), на основание чл. 96, ал. 1 ЗДСл, във връзка с доклад с вх. № 2625 от 26.7.2013 г. от извършена проверка на Инспектората към ДА „Д.” и обяснения с вх. № 2625 от 23.08.2013 г. на С., председателят на ДА „Д.” е образувал дисциплинарно производство срещу С.. Възложил е на дисциплинарния съвет да изясни фактите и обстоятелствата във връзка с нарушенията на С., предмет на дисциплинарното производство и да представи решение със становище в законоустановения срок.

Със Заповед № РД – 10 – 290 от 27.08.2013 г., издадена от председателя на ДА „Д.”, на основание чл. 100, ал. 1, т. 2 ЗДСл, във вр. с чл. 5, ал. 2, т. 25 от У. правилник на ДА „Д.” и Заповед № РД – 10 – 289 от 26.08.2013 г. за образуване на дисциплинарно производство срещу С., последният е отстранен временно от работа като директор на ТД „ДР” – [населено място], считано от 28.08.2013 г. до приключване на дисциплинарното производство. Заповедта е връчена на адресата на 28.08.2013 г.

На 30.08.2013 г. и на 12.09.2013 г. са проведени две заседания на дисциплинарния съвет. На второто от тях са разгледани Доклад с вх. № 2625 от 26.07.2013 г. (л. 20 –

56), ведно с приложенията към него, писмо с изх. № 2625 от 19.08.2013 г., обяснения с вх. № 2625 от 23.08.2013 г. (без приложени доказателства) и протокол за изслушване на С. от 26.08.2013 г., а също така и Доклад № 2625 от 17.04.2013 г. и обяснения с изх. № 1362 от 22.08.2013 г. по въпросите във връзка с доклада от 17.04.2013 г. С. е приел, че е налице виновно поведение и неизпълнение на служебните задължения от страна на С., с което е осъществил описаните подробно на л. 2 – 4 от Протокол № 2 от 12.09.2013 г. (л. 13 – 19) дисциплинарни нарушения. Взел е решение, с което предлага на председателя на ДА „Д.“ да наложи на С. дисциплинарно наказание уволнение на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 ЗДСл.

С обжалваната заповед на председателя на ДА „Д.“ № 32 – 1 – 2 от 25.09.2013 г. (л. 8 – 10), връчена на адресата на 26.09.2013 г., на основание чл. 90, ал. 1, т. 5, чл. 92, чл. 97 и чл. 108 ЗДСл, на С. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, а на основание чл. 107, ал. 1, т. 3 ЗДСл, е прекратено служебното му правоотношение от заеманата длъжност директор на Териториална дирекция „Държавен резерв“ – [населено място] към Главна дирекция „ДРВВЗ“ при ДА „Д.“. На С. са вменени пет нарушения, както следва:

1. Той, като директор на ТД „ДР“ – [населено място], не е изпълнил преките си задължения и не е упражнил необходимия контрол върху дейността на дирекцията, като е допуснал служителите от дирекцията да не съставят Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) на В. [фирма] за нарушение на чл. 17, ал. 2 от Наредбата за условията и реда за организиране на дейностите по държавните резерви и военновременните запаси (НУРОДРВВЗ). Посочено е, че извършеното от С. съставлява тежко дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 ЗДСл, изразяващо се в неизпълнение на служебните му задължения и на правилата на КПСДА, с което е нарушил чл. 2, ал. 1, предл. 1 и ал. 2 КПСДА; чл. 21, ал. 1 и ал. 2 ЗДСл; чл. 17, ал. 2 НУРОДРВВЗ, чл. 7, ал. 1 от Етичните правила за поведение на служителите в ДА „Д.“ и т. 4 „Преки задължения“ от длъжностната характеристика, съгласно която директорът на ТД организира, ръководи и контролира ТД.

2. В изпълнение на Заповед № ИЗ – 121 от 06.02.2013 г. е извършено преместване на освободени без възстановяване траверси стрелкови импрегнирани от Държавно предприятие „Национална компания железопътна инфраструктура“, склад Р. в Смесена база (В.). Това преместване и съхранението на траверсите в периода 01.03.2013 г. – 11.04.2013 г. в Смесена база – (В.) е станало без съставянето на необходимите документи за това по НУРОДРВВЗ. С. съзнателно е допуснал извършването на тези нарушения, знаел е за тях и не е предприел мерки за предотвратяването им. Освен това съзнателно е подписал съставени от друго лице със задна дата приемателни актове и приемо – предавателен протокол, с което е прикрил нарушение по чл. 15, ал. 2 НУРОДРВВЗ. Посочено е, че извършеното от С. съставлява тежко дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 ЗДСл, изразяващо се в неизпълнение на служебните му задължения и на правилата на КПСДА, с което е нарушил чл. 2, ал. 1, предл. 1 и ал. 2 КПСДА; чл. 21, ал. 1 и ал. 2 ЗДСл; чл. 15, ал. 2 и чл. 27, ал. 1 и ал. 2 НУРОДРВВЗ, чл. 7, ал. 1 от Етичните правила за поведение на служителите в ДА „Д.“ и т. 4 „Преки задължения“ от длъжностната характеристика, съгласно която директорът на ТД организира, ръководи и контролира ТД и т. 5, подточка 18 от длъжностната му характеристика.

3. С. съзнателно е нарушил т. 5 от Заповед № РД – 10 – 19 от 03.02.2010 г. на председателя на ДА „Д.“ като е сключил два граждански договора, описани в

заповедта, с Б. Г. Р. за почистване на административната сграда на ТД без да спази установената за това процедура. Посочено е, че извършеното от С. съставлява дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 ЗДСл, изразяващо се в неизпълнение на служебните му задължения и на правилата на КПСДА, с което е нарушил чл. 2, ал. 1, предл. 1 и ал. 2 КПСДА; чл. 7, ал. 1 от Етичните правила за поведение на служителите в ДА „Д.“ и т. 5, подточка 6, тире четвърто от длъжностната му характеристика.

4. Договор № 1767 от 08.08.2012 г. за съхранение на В. с В. [фирма] – [населено място] не е актуализиран съгласно утвърдените указания и не е било сключено допълнително споразумение към него, отчитайки изтеглените материали – не е указано точно мястото, района и квартала, в което ще се съхраняват материалите със статут на В.; не е конкретизиран статута на съхраняваните материали; не е включено задължение на съхранителя да поддържа за своя сметка предоставените материали, както и задължение за съхранението им след отпадане на статута им, или ако са станали наднормативни – да се съхраняват от дружеството до тяхната реализация или преместване; не е посочена банковата сметка на съхранителя; дължимата сума за съхранение не е актуализирана като не са отчетени изтеглените материали за периода 12.02.2013 г. – 04.06.2013 г. Така С. с бездействието си е допуснал да се нарушат изискванията на чл. 18, ал. 6 от Вътрешните правила за деловодната дейност и документооборота в ДА „ДРВЗЗ“, касаещи полагането на подписи на счетоводителя и юрисконсулт от дирекцията на всички страници на всички екземпляри на договора. Посочено е, че извършеното от С. съставлява дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 ЗДСл, изразяващо се в неизпълнение на служебните му задължения и на правилата на КПСДА, с което е нарушил чл. 2, ал. 1, предл. 1 и ал. 2 КПСДА; чл. 24, ал. 1 ЗДСл; Указанията за сключване на договори за съхранение на ДР и В., утвърдени със Заповед № РД – 10 – 168 от 22.08.2008 г., чл. 17, ал. 2 НУРОДРВВЗ, чл. 17, ал. 1 от Етичните правила за поведение на служителите в ДА Д., чл. 18, ал. 6 от Вътрешните правила за деловодната дейност и документооборота в ДА „Д.“ и т. 5, подточка 6, тире първо и подточка 7 от длъжностната му характеристика.

5. На оперативка на служителите на отдел „УСКБРЗ“, проведена на 02.04.2013 г. е възложил на главен експерт К. да прочете писмени обяснения на П. И., които са и поискани от директора с писмо изх. № 552 от 01.04.2013 г. на основание чл. 93, ал. 1 ЗДСл за образуване на дисциплинарно производство срещу нея. Тези обяснения са представени от С. като донос от И. срещу служителите в отдела. В заповедта е посочено, че с това действие С. не е показал изискуемото за заемащата длъжност професионално и лично поведение и е допуснал такова, което накърнява достойнството и правата на отделната личност – служителите в дирекцията, създава атмосфера на непоносимост между тях, конфликти, отнася се грубо и невъздържано с подчинените си. Посочено е, че извършеното от С. съставлява нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 ЗДСл, изразяващо се в неизпълнение на служебните му задължения и на правилата на КПСДА, с което е нарушил чл. 14, ал. 1 и чл. 17, ал. 3 КПСДА; чл. 21, ал. 1, чл. 24, ал. 1 и чл. 28, ал. 1 ЗДСл и чл. 11, чл. 12 и чл. 22, ал. 3 от Етичните правила за поведение на служителите в ДА „Д.“.

С Решение № 360 от 06.06.2013 г. на Министерския съвет на Република Б. Е. К. е определен за председател на ДА „Д.“ (л. 162).

Останалите приети по делото доказателства съдът не следва да обсъжда доколкото не са относими към правилното решаване на спора, предвид установеното по – горе от

фактическа страна.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София – град, Първо отделение, 21 състав, направи следните правни изводи:

Оспорването по жалбата е основателно, поради което то следва да бъде уважено макар и по различни от наведените съображения.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че тя е издадена от компетентен орган – председател на ДР „Д.“ и в рамките на неговите правомощия, в установената от закона форма, но при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което налага нейната отмяна.

Съгласно чл. 93, ал. 1 ЗДСл, дисциплинарнонаказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените от него доказателства. При издаването на спорната заповед обаче ответникът не е спазил посочената нормативноустановена процедура. По този начин е издал един незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен. Съображенията на съда за това са следните:

Съгласно чл. 96, ал. 1 ЗДСл преди да наложи дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 4 и 5 от този закон (понижение в по – долен ранг за срок от 6 месеца до една година и уволнение), дисциплинарно наказващият орган взема становището на дисциплинарния съвет, който образува дисциплинарно дело по негово нареждане. Д. съвет изяснява фактите и обстоятелствата по извършеното нарушение, както и изслушва при необходимост обясненията на държавния служител *и обсъжда представените от него доказателства*.

Процесното дисциплинарно наказание е такова по чл. 90, ал. 1, т. 5 ЗДСл – уволнение. По аргумент от цитираната разпоредбата преди налагането му дисциплинарнонаказващият орган следва да вземе становището на дисциплинарния съвет. Д. съвет взема решение, в което се съдържа становище относно наличието на основание за дисциплинарна отговорност, както и относно вида и размера на съответното на извършеното нарушение дисциплинарно наказание.

Установи се по делото, че с писмо – покана изх. № 2625 от 19.08.2013 г. (л. 57, 58) председателят на ДА „Д.“ е изискал от С. писмени обяснения във връзка с извършената от 08.07.2013 г. до 11.07.2013 г. проверка по сигнал с вх. № 2625 от 17.04.2013 г. Даден му е срок до 12,00 ч. на 23.08.2013 г. за депозиране на обясненията, а на 26.08.2013 г., в 14,00 ч. е поканен да се яви в сградата на ДА „ДРВЗЗ“ за изслушване. В поканата е отразено, че обясненията се искат на основание чл. 93, ал. 1 ЗДСл. При липсата на данни към този момент за издаване на заповед за образуване на дисциплинарно производство, така оформена поканата води С. на извод, че се разглежда ангажирането на административнонаказателната му отговорност чрез налагане на наказание по чл. 90, ал. 1, т. 1, т. 2 или 3 ЗДСл, а не такова по т. 4 и т. 5 от посочената разпоредба.

С Обяснения, регистрирани по изх. № 1362 от 22.08.2013 г. (л. 59 - 64), адресирани до председателя на ДА „Д.“, С. е дал подробен отговор на поставените му въпроси. Съобразно връчената му покана, на 26.08.2013 г. се е явил и е бил изслушан от ответника по въпросите, поставени му с писмо изх.

№ 2625 от 19.08.2013 г. (вж. протокол на л. 65).

Със Заповед № РД – 10- 289 от 26.08.2013 г., във връзка с доклад с вх. № 2625 от 26.7.2013 г. от извършена проверка на Инспектората към ДА „Д.“ и обяснения с вх. № 2625 от 23.08.2013 г. на С., председателят на ДА „Д.“ е образувал дисциплинарно производство срещу оспорващия като е възложил на дисциплинарния съвет да изясни фактите и обстоятелствата във връзка с нарушенията на последния и да представи решение със становище в законоустановения срок. Не се установява от представените доказателства, че приложените документи към обясненията на С. са предоставени на дисциплинарния съвет за обсъждане.

Следователно *след образуване на дисциплинарното производство* срещу С. (на 26.08.2013 г.) ответникът не е изпълнил императивната разпоредба на чл. 93, ал. 1 ЗДСл и преди налагане на дисциплинарното наказание, след вземане становището на дисциплинарния съвет, не е изслушал държавния служител и не му е дал срок за писмени обяснения. Събраните писмени обяснения по изх. № 1362 от 22.08.2013 г. / вх. № 2625 от 23.08.2013 г. не са относими към спорното дисциплинарно производство доколкото са поискани и дадени *преди образуването му с нарочна заповед на ответника*. Изслушването на С. е проведено на 26.08.2013 г., тоест на датата, на която е издадена заповедта за образуването на дисциплинарното производство. Дори изслушването да е проведено след издаването ѝ, предвид необходимостта писмените обяснения и изслушването да са налице при условията на кумулативност, то не е достатъчно, за да бъде обоснован извод за спазване на процедурата по чл. 93, ал. 1 ЗДСл. В настоящия случай писмените обяснения от са дадени още преди образуването на дисциплинарното производство, поради което не могат да се приемат като такива във връзка с производството по изясняване на вменените на С. дисциплинарни нарушения. Едновременно тълкуване на разпоредбите на чл. 93, ал. 1 и чл. 96, ал. 1 ЗДСл сочат, че в случаите, когато се налагат посочените в чл. 90, ал. 1, т. 4 и 5 от същия закон наказания, поредността на действията е задължителна: 1. образуване на дисциплинарно производство по заповед на наказващия орган, 2. провеждане на производство пред дисциплинарни съвет по време на което и при необходимост може да се изслуша служителя или да му се даде възможност за писмени обяснения, 3. обсъждане на евентуално представени от него доказателства, 4. задължително изслушване и даване на срок за писмени обяснения от страна на наказващия орган и едва след това 5. налагане на наказание от последния (вж. в този смисъл Съдебно решение № 4252 от 27.03.2014 г., постановено от Върховния административен съд по адм. д. № 9270/2013 г., П. отделение). Процесните обяснения не отговарят на изискванията на чл. 93, ал. 1 ЗДСл. При липсата на доказателства за проведена процедура по чл. 93, ал. 1 ЗДСл, съставът на АССГ намира, че наложеното дисциплинарно наказание подлежи на отмяна, без да е необходимо да се разглежда спора по същество (чл. 93, ал. 2 ЗДСл). Вярно е, че в спорната заповед се съдържа запис, от който се установява, че тези обяснения са взети предвид от ответника, но това е ирелевантно, доколкото те не са дадени във връзка с образуването против С. дисциплинарно производство. Затова посочването в процесната заповед, че от държавния

служител са взети писмените му обяснения във връзка с констатираното с Доклад с вх. № 2625 от 17.04.2013 г. и изслушването му, обективизирано в Протокол от 26.08.2013 г. не води до обратни изводи. Изисканите от С. на 19.08.2013 г. обяснения и покана за изслушване са във връзка с извършената от 08.07.2013 г. – 11.07.2013 г. проверка по повод сигнал от 17.04.2013 г., поради което, както се написа по – горе, не са поискани и събрани във връзка с образуването едва на 26.08.2013 г. дисциплинарно производство срещу оспорващия. Двете предпоставки следва да съществуват кумулативно, за да бъде законосъобразна издадена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Посоченото нарушение е достатъчно, за да обоснове незаконосъобразност на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание и задължава съда да постанови нейната отмяна. Нормата на чл. 93, ал. 1 ЗДСл е императивна и неспазването на което и да било от изискванията, регламентирани кумулативно с нея, води до опорочаване на цялото административно производство за налагане на дисциплинарно наказание. Възпроизведените норми гарантират правото на защита на лицето във връзка с провеждане на дисциплинарното производство и то по повод на конкретно дисциплинарно наказание. Неизпълнението на така установените процесуални действия винаги представлява съществено процесуално нарушение, което води на извод за незаконосъобразност на издадения административен акт.

По делото е направено искане от оспорващия за присъждане на направените от него разноски. Представени са доказателства за платено от страна на С. в полза на адвокат М. С. от Адвокатска колегия - В. адвокатско възнаграждение в размер на 400,00 лева по Договор за правна защита и съдействие № 13 от 03.10.2013 г. (л. 142). Предвид крайните правни изводи по повдигнатия спор, съдът приема, че искането за заплащане на разноски се явява основателно и доказано до размер на 400,00 лв., за който следва да се уважи, като се осъди ответникът да възстанови на С. от бюджета на ДА „Д.“ тази сума.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 206, ал. 1 АПК, чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК и чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 21 състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на М. А. С., с ЕГН [ЕГН] за възстановяването му на заеманата преди уволнението длъжност, като **ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО** по делото в тази част.

ОТДЕЛЯ от настоящето производство предявения от М. А. С., с ЕГН [ЕГН] иск заплащане на обезщетение за времето, през което не е бил на служба поради прекратяване на служебното правоотношение, считано от датата на уволнението.

ДА СЕ ДОКЛАДВА на председателя на Административен съд София – град така отделения иск за образуване на отделно съдебно производство по него, като за целта се изготви служебно заверен препис от жалбата на М. А. С..

ОТМЕНЯ по жалба на М. А. С., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „В”, ап. 40 и съдебен адрес в [населено място], [улица], ет. 5, офис 502, Заповед № ЧР 32-1-2 от 25.09.2013 г., издадена от председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси”, с която на С., като директор на Териториална дирекция „Държавен резерв” – [населено място] към Главна дирекция „Държавен резерв и военновременни и задължителни запаси” при Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси”, с ранг III младши, е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение като директор на Териториална дирекция „Държавен резерв” – [населено място].

ОСЪЖДА председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси” да възстанови от бюджета на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси” на М. А. С., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „В”, ап. 40, 400,00 (четиристотин) лева - направени от него разноски по делото за адвокатска защита.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението и получаване на препис от него от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: